

Sygnatura akt II S 215/21

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: Sędzia Anna Koźlińska

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2021 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi A. B.

przy udziale Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego
w Wadowicach

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym Wadowicach o sygnaturze akt I C 858/17.

postanawia:

1. oddalić skargę;

2. zasądzić od skarżącego A. B. na rzecz uczestnika Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wadowicach kwotę 240 zł (dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSO Anna Koźlińska

UZASADNIENIE

Skarżący A. B. - w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w Wadowicach w sprawie o sygnaturze akt I C 858/17.

W uzasadnieniu skargi opisano przebieg postępowania podkreślając, że nie zostało zakończone pomimo, iż wyznaczono 8 rozpraw, podczas których nie zostali przesłuchani wszyscy świadkowie, a sprawę prowadzi 4 referent. Skarżący wyraził też przypuszczenie, że także na kolejnym terminie wyznaczonym na dzień 12 maja 2021 roku, nie dojdzie do wydania wyroku z uwagi na potrzebę kontynuowania postępowania dowodowego. Z tytułu przewłoki domagał się przyznania 10 000 złotych .

Skarb Państwa – Prezes Sądu Rejonowego w Wadowicach zgłaszając swój udział w sprawie, wniósł o oddalenie skargi podnosząc, iż nie zachodzą w sprawie okoliczności mogące świadczyć o przewlekłości, a nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Stosownie do art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.) strona może wnieść skargę o

stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia. Istota rozpoznania skargi sprowadza się zatem do stwierdzenia, czy w toku postępowania sądowego podejmowane są czynności bądź występują zaniechania, skutkiem których jest dłuższe trwanie sprawy niż to niezbędne do wydania orzeczenia. Uwzględniając przedstawione powyżej założenia stwierdzić należy, że skargę na przewlekłość postępowania będzie można uznać za uzasadnioną, jeżeli postępowanie sądowe będzie doznawało nieuzasadnionych opóźnień z przyczyn istniejących wyłącznie po stronie Sądu, który dopuszcza do sytuacji w której postępowanie pozostaje bez biegu mimo, że kolejne czynności w jego ramach mogą i powinny być podejmowane, by jak najszybciej, bez uszczerbku dla merytorycznej poprawności końcowego rozstrzygnięcia mógł się zakończyć (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2008 r., III SPP 10/08, OSNP 2009/15 /217).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i rozumienia tego przepisu w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka każdy ma prawo do rozpoznania jego sprawy w rozsądnym terminie. O naruszeniu tej podstawowej zasady postępowania decyduje jednak nie sam upływ czasu, ale nieuzasadnione przewlekanie procesu (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 15 stycznia 2003 r., II AKz 3/03, Wokanda 2004/3/44).

Mając na uwadze powyższe założenia, wbrew zarzutom skargi nie zaistniały podstawy do stwierdzenia w sprawie I C 858/17 przewlekłości postępowania. Ocena zasadności skargi wymaga zbadania toku sprawy w aspekcie tempa i charakteru podejmowanych w niej czynności. W przedmiotowej sprawie, o braku podstaw dla stwierdzenia przewlekłości postępowania, można zasadnie twierdzić nie tylko bazując na treści odzwierciedlających przebieg procesu ale już nawet w oparciu o opisane w samej skardze, rzeczywiście podejmowane przez sąd czynności. Akta sprawy potwierdzają w szczególności wskazywane w skardze, przyczyny odraczania kolejnych rozpraw, które mają obiektywny charakter. Analiza akt sprawy przekonuje też o tym, że w sprawie wbrew zarzutom skargi nie miała w niej miejsca nieuzasadniona przewłoka czy to w postaci braku jakichkolwiek czynności, czy to w postaci braku czynności zmierzających do wydania orzeczenia. Pozew zarejestrowany pod sygnaturą I C 858/17 bez zwłoki został przedłożony referentowi, który niezwłocznie wyznaczył termin pierwszej rozprawy. Rozprawa się odbyła, a potrzeba kontynuowania postępowania była konsekwencją wyrażonych przez strony stanowisk i wniosków. Kolejne terminy rozpraw, były efektywne, a potrzeba ich dalszego odraczania była skutkiem kontynuowania przez sąd inicjowanego przez strony postępowania dowodowego. Na akceptację zasługują podejmowane przez sąd działania mające na celu zdyscyplinowanie świadków których nieusprawiedliwione niestawiennictwo bywało przyczyną odraczania terminów (18. 10. 2018 roku, 3 lipca 2020 roku). Odwołanie jednego z kolejnych terminów z powodu zagrożenia epidemicznego, choć w oczywisty sposób wpłynęło na wydłużenie postępowania, nie odpowiada przewłoce, której zapobiegać ma ustawa o skardze. Nie stanowi o przewłoce także wydłużenie czasu trwania procesu, odwołaniem terminu rozprawy z powodu usprawiedliwionej nieobecności w pracy sędziego referenta ani jego zmiana wynikająca z organizacji pracy wydziału. Nie mogącym obciążać sądu wydłużeniem trwania procesu jest także podjęcie postępowania dowodowego zainicjowanego wioskami powoda o przesłuchanie kolejnych świadków. Choć zatem faktem jest, że sprawa trwa od 2017 roku, jej właściwe prowadzenie wymagało podejmowanych przez sąd czynności aż do chwili obecnej, a zważywszy na ich celowość, czasu prowadzenia sprawy nie można uznać za nadmiernie długi.

W świetle opisanego powyżej toku postępowania oraz podejmowanych przez sąd czynności, nie można przyjmować by wydłużyły one czasu trwania sprawy w sposób, który definiuje termin „przewlekłość”.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy uznając, że brak było podstaw do stwierdzenia przewlekłości postępowania, na zasadzie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, skargę oddalił.

Na marginesie wspomnieć można, iż wskazanie w skardze i w odpowiedzi na skargę na sygnaturę I C 1313/18, uznano za niewymagającą wyjaśniania przez pełnomocników oczywistą omyłkę, albowiem pisma stron, a w szczególności wskazywane w nich fakty i daty niewątpliwie odnoszą się do sprawy I C 858/17.

Na rzecz uczestnika, którego wniosek o oddalenie skargi został uwzględniony, zasądzono zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego, uwzględniając zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek oraz biorąc za podstawę przepisy art. 98 kpc w związku z art. 397 par 3 kpc w związku z par. 14 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.1800).

SSO Anna Koźlińska